

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 marca 1968 r.

w sprawie całkowitego lub częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali oraz zawieszenia poboru podatku od lokali.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie:

1) podatku od nieruchomości:

- a) od budynków lub ich części, zajętych na cele mieszkalne, pozostających we władaniu jednostek gospodarki społecznej oraz organizacji politycznych, społecznych i zawodowych,
- b) od budynków lub ich części, stanowiących własność Państwa i pozostających we władaniu jednostek budżetowych, jeżeli oddane zostały w bezpłatne używanie lub bezpłatne użytkowanie,
- c) od budynków stanowiących własność spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, a zajętych na cele użytkowe,
- d) od budynków pozostających we władaniu rejonów eksploatacji dróg publicznych, wojewódzkich baz obsługi maszyn drogowych i rejonów eksploatacji kamienia,
- e) od budynków zajętych na cele użytkowe, stanowiących własność Związku Spółdzielni Inwalidów, z wyjątkiem budynków lub ich części, zajętych na przedsiębiorstwa działające według zasad rozrachunku gospodarczego, oddanych w najem lub dzierżawę albo oddanych innym osobom do używania lub w użytkowanie,
- f) od budynków lub ich części, stanowiących własność spółdzielni zdrowia zrzeszonych w Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, zajętych na własne potrzeby i na mieszkania osób zatrudnionych w tych spółdzielniach,
- g) od budynków stanowiących własność kółek rolniczych, zajętych na garaże, gdy działalność usługowa kółka wykonywana jest wyłącznie dla celów rolniczych bądź gdy działalność z usług nierolniczych nie przekracza 20% ogólnych przychodów działalności usługowej kółka,
- h) od budynków zajętych przez właścicieli na produkcję młodego drobiu tuczonego typu broiler,
- i) od gruntów zajętych pod budowę dróg państwowych, lokalnych i zakładowych;

2) podatku od lokali:

- a) od lokali mieszkalnych, za które czynsz pobiera się zgodnie z § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów

z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne (Dz. U. Nr 35, poz. 224),

- b) od lokali zajętych przez spółdzielnie pracy prowadzące wyłącznie działalność usługową — za pierwszy rok działalności,
- c) od lokali zajmowanych przez spółdzielnie inwalidów na zakłady pracy chronionej,
- d) od czynszu (wartości czynszowej) za nadwyżkę powierzchni mieszkalnej,
- e) od budynków zajętych na produkcję młodego drobiu tuczonego typu broiler.

§ 2. 1. Zarządza się ustalenie podatku od nieruchomości od budynków lub ich części, stanowiących własność osób fizycznych lub osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej, w obniżonej wysokości w następujących wypadkach:

- 1) od domów jednorodzinnych i lokali w małych domach mieszkalnych w rozumieniu ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 228) oraz od budynków gospodarczych położonych na działce przydomowej i przeznaczonych na cele gospodarcze właściciela domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym, jak również od położonych na obszarze gromad budynków związanych z gospodarstwem rolnym, wynajętych lub wdzierżawionych na cele użytkowe lub na cele mieszkalne, jeżeli najemca nie ma prawa do opłacania czynszu według tabeli nr 1, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne (Dz. U. Nr 35, poz. 224), zwanej dalej „tabelą nr 1” — w wysokości 25% podstawy opodatkowania;
- 2) od budynków lub ich części, określonych w art. 9 ust. 1 pkt 5 dekretu z dnia 29 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 16, poz. 87 z późniejszymi zmianami), położonych w miastach i osiedlach i zajętych przez właściciela:
 - a) na cele mieszkalne, jeżeli właściciel obowiązany byłby do opłacania czynszu według tabeli nr 1 — w wysokości 4% podstawy opodatkowania,
 - b) na zakłady gastronomiczne nie prowadzące sprzedaży napojów alkoholowych o mocy powyżej 18% w miastach i osiedlach o liczbie mieszkańców: — do 25 tysięcy — w wysokości 40%,

— powyżej 25 tysięcy — w wysokości 55% podstawy opodatkowania,

- c) na zakłady rzemieślnicze, zakłady młynarskie lub na cele hodowli drobiu — w wysokości 55% podstawy opodatkowania;
- 3) od budynków lub ich części, określonych w pkt 2 lit. a), położonych na obszarze gromad i zajętych przez właściciela na cele mieszkalne, jeżeli właściciel byłby obowiązany do opłacania czynszu według tabeli nr 1 — w wysokości 0,5% podstawy opodatkowania;
- 4) od budynków lub ich części, nie wymienionych w pkt 1—3, wynajętych lub zajętych przez właściciela na cele mieszkalne, jeżeli podstawę opodatkowania stanowi czynsz (wartość czynszowa) ustalony według tabeli nr 1 — w wysokości 0,5% podstawy opodatkowania.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 ma zastosowanie bez względu na to, czy wskutek wynajęcia lub wdzierżawienia dom jednorodzinny lub lokal w małym domu mieszkalnym jest wyłączony spod publicznej gospodarki lokalami.

§ 3. Zarządza się ustalanie podatku od lokali w obniżonej wysokości w następujących wypadkach:

- 1) od lokali mieszkalnych w budynkach wynajmowanych lub wdzierżawianych, a zajętych na własne potrzeby właścicieli tych budynków, jeżeli należą oni do kategorii osób, które opłacałyby czynsz najmu według tabeli nr 1 — w wysokości 3,5% podstawy opodatkowania;
- 2) od lokali mieszkalnych w domach spółdzielni budownictwa mieszkaniowego, zamieszkałych przez członków tych spółdzielni, jeżeli należą oni do kategorii osób, które opłacałyby czynsz najmu według tabeli nr 1 — w wysokości 3,5% podstawy opodatkowania;
- 3) od lokali użytkowych, zajętych przez właściciela lub wynajętych przez osoby fizyczne na cele hodowli drobiu, na zakłady młynarskie lub na zakłady rzemieślnicze łącznie z pomieszczeniami przynależnymi do tych zakładów — w wysokości 30% podstawy opodatkowania;
- 4) od lokali użytkowych, zajętych przez osoby fizyczne i prawne nie będące jednostkami gospodarki społecznej na zakłady gastronomiczne nie prowadzące sprzedaży napojów alkoholowych o mocy powyżej 18%, położonych:
 - w miejscowościach do 25 tysięcy mieszkańców — w wysokości 15%,
 - w pozostałych miejscowościach — w wysokości 30% podstawy opodatkowania.

§ 4. Zawiesza się wymiar i pobór podatku od lokali — od lokali mieszkalnych zajętych przez najemców, od których

czynsz najmu pobiera się w wysokości ustalonej w tabeli nr 1.

§ 5. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 2 czerwca 1952 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali przypadających od niektórych podmiotów gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr A-51, poz. 696),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 1 grudnia 1953 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych z tytułu obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości przypadającego od nieruchomości pozostających we władaniu okręgowych zarządów dróg wodnych, podległych im rejonów dróg wodnych oraz rejonów eksploatacji dróg publicznych (Monitor Polski Nr A-112, poz. 1469),
- 3) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 października 1954 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali od niektórych spółdzielni pracy (Monitor Polski Nr 119, poz. 1681),
- 4) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 14 kwietnia 1964 r. w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali (Monitor Polski Nr 20, poz. 128),
- 5) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 maja 1964 r. w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali (Monitor Polski Nr 35, poz. 157),
- 6) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 maja 1965 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości należnego od budynków spółdzielni budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 27, poz. 141),
- 7) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 sierpnia 1965 r. w sprawie zawieszenia poboru podatku od lokali oraz częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od lokali i podatku od nieruchomości (Monitor Polski Nr 43, poz. 241),
- 8) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 marca 1966 r. w sprawie częściowego zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości i od lokali (Monitor Polski Nr 10, poz. 73).

§ 6. Przepisy zarządzenia stosuje się poczynając od roku podatkowego 1968.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*